

Στον κατεστραμμένο έμπορο που όλοι εγκατέλειψαν (Αγ. Νικόλαος Βελιμίροβιτς)

Categories : [ΘΕΟΛΟΓΙΑ](#)

Date : Ιουλίου 23, 2012

Γράφεις ότι καταστράφηκες. Οι φίλοι σε εγκατέλειψαν. Οι μεν αποστρέφουν την κεφαλή τους από σένα, οι δε σε κοροϊδεύουν. Μόνο η πίστη στον Θεό σε κρατά, για να μην τρελαθείς ή να μην κάνεις κακό στον εαυτό σου. Έτσι γράφεις.

Καταστράφηκε η περιουσία σου, **δεν καταστράφηκες εσύ**. Κατεστραμμένος έμπορος **δεν σημαίνει και κατεστραμμένος άνθρωπος**. Ο πλούτος δεν γεννήθηκε μαζί σου· στο δρόμο τής ζωής τον απέκτησες και στο τέλος τής ζωής πρέπει να αποκολληθείς απ' αυτόν.

Αλλά επειδή ο πλούτος **αποκολλήθηκε από σένα πριν από το τέλος τής ζωής σου**, αυτό σε πικραίνει. Όμως ακριβώς αυτό τους πολλούς εξυπηρέτησε ως μέγιστη τύχη. Αφού ξεκολλώντας από τον σάπιο πλούτο τού χώματος, **εκείνοι είχαν ακόμα αρκετό χρόνο να πλουτίσουν τις ψυχές τους με το Θεό**. Για εκείνους όμως που πετούν από πάνω τους το σαμάρι τού πλούτου **ταυτόχρονα** με το σαμάρι τού σώματος, **μπορεί να είναι αργά για όλα και όλα να έχουν χαθεί**.

Τίμια δούλεψα, γράφεις. Όμως **στην τιμιότητα έχει υποσχεθεί αιώνιο βραβείο και όχι εφήμερο**. Από την τίμια εργασία ο άνθρωπος μπορεί να πλουτίσει, μπορεί και να φτωχύνει. Αλλά όπως ο πλούτος δεν κάνει τον τίμιο περισσότερο άνθρωπο, έτσι και η φτώχεια δεν τον κάνει λιγότερο άνθρωπο. Όποιος σκέφτεται διαφορετικά, τούτος δεν ζει στην χριστιανική εποχή **αλλά στην παλιά ειδωλολατρική**, στην οποία η αξία τού ανθρώπου ζυγίζοταν με το βάρος τού χρυσού. Ο Χριστός γι' αυτό και παραδόθηκε στο να Τον σταυρώσουν στον Γολγοθά, ώστε **να καταστρέψει αυτό το βάρβαρο ζύγι ανάμεσα στους ανθρώπους, και να τοποθετήσει άλλο, πνευματικό και ηθικό**.

Κατά το ζύγι τού Χριστού εκείνο που κάνει μόνιμη την αξία μέσα στον άνθρωπο ούτε από τον πλούτο απορρέει ούτε από την φτώχεια χάνεται. Αλλά από την ισχυρότερη ή ασθενέστερη αγάπη απέναντι στον νόμο τού Θεού εξαρτάται η παλίρροια ή η άμπωτης αυτής της μόνιμης αξίας που **δεν κατεβαίνει στον τάφο μαζί με το σώμα**.

Το ότι σε εγκατέλειψαν οι φίλοι στην ανάγκη και τώρα ή αποστρέφουν την κεφαλή τους από σένα ή σε κοροϊδεύουν ανοιχτά, αυτό σε πονά όντως, όμως είναι μόνο μια νέα **μαρτυρία τής παμπάλαιης ανθρώπινης εμπειρίας**. Όταν σταύρωσαν τον Κύριο Χριστό, **πού ήταν εκείνοι οι οποίοι πριν από αυτό ήθελαν να Τον κάνουν βασιλιά και Του φώναζαν «Ωσαννά»;** Κανένας τους πουθενά. Κάτω από

το σταυρό στέκονταν μόνο οι αδιάφοροι και οι χλευαστές. Οι Ρωμαίοι στρατιώτες χασμουριόντουσαν με ανία, ενώ τα εβραϊκά σκυλιά γαύγιζαν μοχθηρά. **Να χαίρεσαι που η σταγόνα τής πίκρας σου μοιάζει με τη θάλασσα της πίκρας τού σταυρωμένου Κυρίου.**

Είναι καλό που κρατάς την πίστη στον Θεό. Κι εκείνη θα κρατά εσένα σ' αυτές τις δύσκολες μέρες, οι οποίες θα περάσουν σαν ομίχλη . Κοίτα, κάποιοι άνθρωποι κουβαλούν το μπαστούνι σαν στολίδι, άλλοι πάλι για βοήθεια στους δύσκολους δρόμους. Η πίστη στον Θεό και στολίζει και βοηθά τον άνθρωπο. Όσο ήσουν ευκατάστατος περισσότερο την κρατούσες σαν στολίδι τώρα σου έχει γίνει απαραίτητο στήριγμα. Εκείνη έχει πιο φωτεινό πρόσωπο όταν διακονεί και βοηθά, παρά όταν μόνο στολίζει.

Φοβάσαι να μην τρελαθείς, γράφεις. Μην φοβάσαι, είναι ελάχιστοι εκείνοι που τρελάθηκαν από την φτώχεια, αλλά πάρα πολλοί εκείνοι που τρελάθηκαν από τον πλούτο.

Φοβάσαι να μην κάνεις κακό στον εαυτό σου, λες. **Αυτοκτονία σκέφτεσαι; Μα αυτό είναι το τέλειο συμπόσιο των διαβόλων. Αυτό σημαίνει να μην πηγαίνεις ούτε κατά τη βούληση του Θεού ούτε κατά τη βούληση την δική σου αλλά κατά τη βούληση του διαβόλου. Σχιοινί γύρω από το λαιμό - η αιώνια ζωή χαμένη. Και όντως, στην απότομη και δυσμενή στροφή τής ζωής σου τίποτα δεν μπορεί να κρατήσει τον άνθρωπο εκτός από την ζωντανή πίστη στον ζώντα Θεό, ο Οποίος δίνει και παίρνει, και παίρνει και δίνει, δοκιμάζοντας παράλληλα την πίστη μας και την αγάπη μας.**

Οι άπιστοι κατεβαίνουν με τον Ιούδα στο ποτάμι για να κρεμαστούν, ενώ οι ψυχές με ηρωική πίστη ανεβαίνουν στο Γολγοθά για να πιουν το ποτήρι τής πίκρας και ν' αναστηθούν.

Ο Θεός ας σου δίνει βοήθεια.

(Αγίου Νικολάου Βελιμίροβιτς, "Δρόμος δίχως Θεό δεν αντέχεται...", Ιεραποστολικές Επιστολές Α', Εκδ. "Εν Πλω", σ. 28)